

Bål, bier & demens-snak

Der var kaffe på kanderne, og frisk honning på både snobrød og pandekager, da snakken gik om bier og demens i Skolebigården.

Der var indbudt til demens-dag i Skolebigården, for naturen kan - som sang, dans og musik holde demens-sygdommen stangen en stund.

Samværet midt i naturen kan få mennesker, der ellers ikke kan huske eller tale, til fx pludselig at fortælle om dengang de om sommeren boede på landet og skulle hente æg i hønsehuset. Og det menneske, der ellers har tabt initiativet og fornemmelsen af tid, bliver sig selv igen. Noget der er til lige stor glæde for den ramte som for den pårørende.

Énsomhedens sygdom

Demens er en folkesygdom, der rammer dybt på det relationelle plan. Mange bliver utrolig ensomme.

Samtidig er sygdomsformen 'irriterende' for dem, der ikke er ramt. Der er megen skam forbundet med sygdommen. Det er ikke ualmindeligt, at raske der ved, at én de kender har fået demens, vælger at undgå ham eller hende, ja ligefrem går udenom eller over på den anden side af vejen. Det bliver den ramte endnu mere ramt af. Social udstødelse går lige i hjertekulen.

-Så arbejdet handler slet og ret om medmenneskelighed og netværksdannelse for mennesker, der i alt for høj grad kommer til at miste det, hvis ikke vi raske gør noget for at holde hånden under dem og være der for dem på en ordentlig måde, fortæller Rose Marie, biavler i HBF og ansat i Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter hvor hendes opgave er - på landsplan - at oplyse om demens og inspirere såvel raske som ramte til at finde samværsformer der styrker den ramte, så

byrderne bliver lettere for såvel den ramte som den ramtes pårørende og nærmeste omgivelser.

En eftermiddag med bier

En eftermiddag i Skolebigården kan både styrke den ramte og den pårørende. Sammen får de nogle gode sanselige oplevelser og erindringer. Samværet nedbryder barrierer og fordomme. Det styrker de berørtes følsomme netværk. Og konkret styrkede mødet også netværket mellem fællespraksislægen, demenskoordinatoren, ældrerådet, frivilligcentret, Kokkedal kirke og biavlerforeningen.

En livsfarlig folkesygdom

90.000 danskere er lige nu ramt af forskellige former for demens, som er en dødelig sygdom. 500.000 mennesker er pårørende eller på anden måde berørt. På et eller andet tidspunkt vil vi alle blive berørt, enten ved at blive ramt af sygdommen selv, eller ved at én af vore nærmeste bliver det.

Ja, måske bliver den 'walk and talk'-gruppe, der var på besøg inspireret til at kigge ind forbi en anden dag - måske for at købe lidt honning.

Ringene i vandet

Rose Marie arbejder med 'samskabelse'. Hun tror på 'ringene i vandet'. Derfor arbejder hun sammen med kommuner, frivilligcentre, foreninger osv. Gode oplevelser og erfaringer giver lyst til flere af samme slags.

-Jeg tror på, at mennesker har godt af at mødes på kryds og tværs af trossamfund, fagligheder og interesser. Det samarbejde vi nu er ved at opbygge her i Hørsholm skal jo på sigt munde ud i, at vi sammen hjælper til med at inkludere de ramte, fastslår Rose Marie.

Samarbejdet skal resultere i, at den sociale udstødelse, der desværre ofte er konsekvensen af demens, ikke længere finder sted, men afløses af, at vi sammen hjælper til med at inkludere den ramte. At vi

taler med ham eller hende. Sætter os ind i, hvad det er, der gør det svært at tale, så vi bliver bedre til at lytte og gætte. Hjælpe ved kassen i supermarkedet, når pengepungen driller; hilse, når vi møder én, der måske ser lidt stakkels ud på vejen og at vi uden frygt hjælper dem hjem eller frem til hjælp; haster med at hjælpe, når man møder én, der er kommet til at gå sig en tur midt om vinteren i sommerkjole, fordi hun ikke længere kender forskel på årstider eller nat og dag.

Rose Marie Tillisch bagte pandekage over bål.